

Παράδειγμα Πύκνωσης Λόγου (Πανελλήνιες 2020)**Το γιατρικό της αμόλυντης λογοτεχνίας**

Ο Θεόδωρος Γρηγοριάδης είναι συγγραφέας. Το κείμενο δημοσιεύτηκε στον ημερήσιο τύπο (διασκευή).

Το διάβασμα είναι μια από τις πιο μοναχικές τέχνες. Προσωπικά το θεωρώ μία δημιουργική ενασχόληση. Να μπορείς να συγκεντρώνεσαι πάνω σε ένα κείμενο, να το αφουγκράζεσαι αλλά και να το κάνεις δικό σου. Η προσωπική ανάγνωση απαιτεί συνήθως μια εσωτερική απομόνωση και όχι να σου επιβάλλεται εξωτερικά.

Έφηβος, όταν αρρώσταινα, καθόμουν στο σπίτι και αποτελείωνα ένα ολόκληρο μυθιστόρημα. Μάλιστα μια φορά «ανέβασα πυρετό» παραπάνω, για να τελειώσω το «Ανθρώπινο κτήνος» του Ζολά – το θυμάμαι ακόμη.

Στα κοινωνικά δίκτυα πολλοί αναφέρουν ότι δεν μπορούν να συγκεντρωθούν σε ένα βιβλίο. Για εμένα, που το διάβασμα ήταν μια καθημερινότητα, εξακολουθεί να παραμένει, αλλά οι περιστάσεις το καθιστούν ακόμη πιο αδέσμευτο.

Τώρα, περισσότερο από ποτέ, αναζητώ την ουσία της ανάγνωσης. Αυτή η ουσιαστική ανάγνωση δεν έχει ανάγκη καμιάς επίδειξης στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Δεν ασκώ πρωταθλητισμό ανάγνωσης ούτε διεκδικώ τον τίτλο του εκλεκτού αναγνώστη. Επανέρχομαι στην εφηβεία μου, χάνομαι μέσα στο κείμενο και ας είναι ό,τι θέλει.

Κρατώντας το βιβλίο στο χέρι αισθάνομαι μια τρυφερότητα, μια σιγουριά, λες και εγείρονται οι συγγραφείς και συνομιλούν μαζί μου. Δεν βιάζομαι να αποτελειώσω πολλά βιβλία. Οι ώρες του διαβάσματος είναι διάσπαρτες σε όλη τη διάρκεια της μέρας και της νύχτας που τείνουν να ενοποιηθούν σε έναν αλλόκοτο χωροχρόνο.

Αφοσιώνομαι στο κείμενο. Αν στην εφηβεία μου έκλεβα χρόνο για διάβασμα, τώρα – τι ειρωνεία!– ο χρόνος αυτός ξανακερδίζεται.

Και να η θαυματουργή ίαση της λογοτεχνίας. Τέτοια κείμενα έρχονται και γιατρεύουν την ψυχή. Χαμένοι και σωσμένοι χαρακτήρες σε παρασύρουν με τις ιστορίες τους. Γιατί η λογοτεχνία είναι αμόλυντη, κανένας ιός δεν θα τη μεταλλάξει, θα είναι πάντα εκεί και τα λογοτεχνικά αντισώματα θα μεταμορφώνουν τις ψυχές μας και θα μας οπλίζουν με κουράγιο.

ΘΕΜΑ

Να αποδώσετε συνοπτικά τους λόγους για τους οποίους η λογοτεχνική ανάγνωση συνιστά λυτρωτική απόλαυση για τον συγγραφέα στο παραπάνω κείμενο. 60-70 λέξεις

ΠΡΟΣΥΓΓΡΑΦΙΚΟ ΣΤΑΔΙΟ

<p>1. Διαβάζουμε προσεκτικά το κείμενο με σκοπό να κατανοήσουμε το περιεχόμενό του. <i>Θεματικό Κέντρο: ο λυτρωτικός χαρακτήρας της λογοτεχνίας</i></p>
<p>2. Διαβάζουμε την εκφώνηση της ερώτησης. Οι λόγοι για τους οποίους η λογοτεχνική ανάγνωση συνιστά λυτρωτική απόλαυση για τον συγγραφέα. Παράφραση ερώτησης: <i>Γιατί ο συγγραφέας θεωρεί ότι η λογοτεχνία λυτρώνει; Τι κάνει την λογοτεχνία να έχει λυτρωτικό/ ευεργετικό χαρακτήρα;</i></p>
<p>3. Αναζητούμε σε όλο το κείμενο τις πρωτεύουσες πληροφορίες που ανταποκρίνονται στην ερώτηση και τις υπογραμμίζουμε. Το διάβασμα είναι μια από τις πιο μοναχικές τέχνες. Προσωπικά το θεωρώ μία δημιουργική ενασχόληση. Να μπορείς να συγκεντρώνεις πάνω σε ένα κείμενο, να το αφογκράζεις αλλά και να το κάνεις δικό σου. Η προσωπική ανάγνωση απαιτεί συνήθως μια εσωτερική απομόνωση και όχι να σου επιβάλλεται εξωτερικά. Έφηβος, όταν αρρώσταινα, καθόμουν στο σπίτι και αποτελείωνα ένα ολόκληρο μυθιστόρημα. Μάλιστα μια φορά «ανέβασα πυρετό» παραπάνω, για να τελειώσω το «Ανθρώπινο κτήνος» του Ζολά – το θυμάμαι ακόμη. Στα κοινωνικά δίκτυα πολλοί αναφέρουν ότι δεν μπορούν να συγκεντρωθούν σε ένα βιβλίο. Για εμένα, που το διάβασμα ήταν μια καθημερινότητα, εξακολουθεί να παραμένει, αλλά οι περιστάσεις το καθιστούν ακόμη πιο αδύσμευτο. Τώρα, περισσότερο από ποτέ, αναζητώ την ουσία της ανάγνωσης. Αυτή η ουσιαστική ανάγνωση δεν έχει ανάγκη καμιάς επίδειξης στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Δεν ασκώ πρωταθλητισμό ανάγνωσης ούτε διεκδικώ τον τίτλο του εκλεκτού αναγνώστη. Επανέρχομαι στην εφηβεία μου, χάνομαι μέσα στο κείμενο και ας είναι ό,τι θέλει. Κρατώντας το βιβλίο στο χέρι αισθάνομαι μια τρυφερότητα, μια σιγουριά, λες και εγείρονται οι συγγραφείς και συνομιλούν μαζί μου. Δεν βιάζομαι να αποτελειώσω πολλά βιβλία. Οι ώρες του διαβάσματος είναι διάσπαρτες σε όλη τη διάρκεια της μέρας και της νύχτας που τείνουν να ενοποιηθούν σε έναν αλλόκοτο χωροχρόνο. Αφοσιώνομαι στο κείμενο. Αν στην εφηβεία μου έκλεβα χρόνο για διάβασμα, τώρα –τι ειρωνεία!– ο χρόνος αυτός ξανακερδίζεται. Και να η θαυματουργή ίαση της λογοτεχνίας. Τέτοια κείμενα έρχονται και γιατρέυουν την ψυχή. Χαμένοι και σωσμένοι χαρακτήρες σε παρασύρουν με τις ιστορίες τους. Γιατί η λογοτεχνία είναι αμόλυντη, κανένας ιός δεν θα τη μεταλλάξει, θα είναι πάντα εκεί και τα λογοτεχνικά αντισώματα θα μεταμορφώνουν τις ψυχές μας και θα μας οπλίζουν με κουράγιο.</p>

ΣΥΓΓΡΑΦΙΚΟ ΣΤΑΔΙΟ

<ul style="list-style-type: none"> - Θέμα: Ο συγγραφέας τονίζει τον ευεργετικό ρόλο της λογοτεχνίας. - Τεχνική Πύκνωσης/ Επαναδιατύπωσης των υπογραμμισμένων το διάβασμα ... Προσωπικά το θεωρώ μία δημιουργική ενασχόληση. Να μπορείς να συγκεντρώνεις πάνω σε ένα κείμενο, Η προσωπική ανάγνωση απαιτεί συνήθως μια εσωτερική απομόνωση > Αυτή η ουσιαστική ανάγνωση δεν έχει ανάγκη καμιάς επίδειξης στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. > τρυφερότητα, μια σιγουριά, λες και εγείρονται οι συγγραφείς και συνομιλούν μαζί μου.> Και να η θαυματουργή ίαση της λογοτεχνίας... θα είναι πάντα εκεί και τα λογοτεχνικά αντισώματα θα μεταμορφώνουν τις ψυχές μας και θα μας οπλίζουν με κουράγιο.> - Δείκτες Ροής και Συνοχής Ο συγγραφέας τονίζει τον ευεργετικό ρόλο της λογοτεχνίας. Πιο συγκεκριμένα, η λογοτεχνία θεωρείται παραγωγική απασχόληση που απαιτεί αφοσίωση. Η ουσιαστική ενασχόληση με τη λογοτεχνία αντιτίθεται στην λογική αυτοπροβολής στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. Επίσης, 	<p>Η λογοτεχνία θεωρείται παραγωγική απασχόληση που απαιτεί αφοσίωση.</p> <p>Η ουσιαστική ενασχόληση με τη λογοτεχνία αντιτίθεται στην λογική αυτοπροβολής στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης.</p> <p>Προσφέρει οικειότητα, ασφάλεια και διακειμενικό διάλογο με τους συγγραφείς.</p> <p>Ο θεραπευτικός χαρακτήρας της έγκειται στη δυνατότητα να εξευγενίζει τις ψυχές των αναγνωστών και να τους δίνει δύναμη για το μέλλον.</p>
---	---

Έξυπνα και Εύκολα ... η Γνώση!

προσφέρει οικειότητα, ασφάλεια και διακειμενικό διάλογο με τους συγγραφείς. **Επιπρόσθετα**, ο θεραπευτικός χαρακτήρας της έγκειται στη δυνατότητα να εξευγενίζει τις ψυχές των αναγνωστών και να τους δίνει δύναμη για το μέλλον.

ΜΕΤΑΣΥΓΓΡΑΦΙΚΟ ΣΤΑΔΙΟ

- Ελέγχουμε- Βελτιώνουμε και ολοκληρώνουμε το κείμενό μας.

Ο συγγραφέας τονίζει τον ευεργετικό ρόλο της λογοτεχνίας. **Πιο συγκεκριμένα**, η λογοτεχνία θεωρείται παραγωγική απασχόληση. Η ουσιαστική ενασχόληση με το διάβασμα απαιτεί αφοσίωση και αντιτίθεται στην λογική αυτοπροβολής στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης. **Επίσης**, προσφέρει οικειότητα, ασφάλεια και διακειμενικό διάλογο με τους συγγραφείς. **Επιπρόσθετα**, Ο θεραπευτικός χαρακτήρας της έγκειται στη δυνατότητα να εξευγενίζει τις ψυχές των αναγνωστών και να τους δίνει δύναμη για το μέλλον. (64 λέξεις)